

c
Disposición adicional sexta. *Réxime sancionador.*

As infraccións do disposto por esta lei quedan sometidas ó réxime sancionador previsto no capítulo VI do título I da Lei 14/1986, xeral de sanidade, sen prexuízo da responsabilidade civil ou penal e da responsabilidade profesional ou estatutaria procedentes en dereito.

Disposición transitoria única. *Informe de alta.*

O informe de alta rexeráse polo disposto na Orde do Ministerio de Sanidade do 6 de setembro de 1984, mentres non se desenvolva legalmente o disposto no artigo 20 desta lei.

Disposición derogatoria única. *Derrogación xeral e de preceptos concretos.*

Quedan derogadas as disposicións de igual ou inferior rango que se opoñan ó disposto nesta lei e, concretamente, os puntos 5, 6, 8, 9 e 11 do artigo 10, o punto 4 do artigo 11 e o artigo 61 da Lei 14/1986, xeral de sanidade.

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor no prazo de seis meses a partir do día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 14 de novembro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

22189 LEI 42/2002, do 14 de novembro, de creación do Colexio de Prácticos de Porto. («BOE» 274, do 15-11-2002.)

JUAN CARLOS I
REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A promulgación da Lei 27/1992, do 24 de novembro, de portos do Estado e da mariña mercante, supuxo un cambio radical no referente á estrutura da practicaxe, configurándoa como un servizo portuario de titularidade das autoridades portuarias, ó tempo que se residencia na Administración marítima competencias sobre a súa regulación por razóns de seguridade marítima.

Os prácticos de porto constitúen na actualidade un conxunto de profesionais con suficientes sinais de identidade propios e intereses comúns e cunhas lexítimas aspiracións de agrupamento corporativo que merecen ser atendidas por medio da correspondente canle legal. Neste sentido, a Federación de Prácticos de Porto de España solicitou a creación dun Colexio Oficial Nacional de Prácticos de Porto adscrito ó Ministerio de Fomento.

Por outra parte, non faltan razóns de interese público que xustifiquen a creación do Colexio Oficial de Prácticos de Porto, xa que pode coadxuvar moi eficazmente á mellor prestación do servizo de practicaxe e servir como órgano cualificado para participar nos procedementos de elaboración de normas susceptibles de afectaren o dito servizo con carácter xeral.

En consecuencia, parece pertinente a creación dun colexio oficial de ámbito nacional que, sen prexuízo das competencias que nesta materia teñen constitucionalmente recoñecidas as comunidades autónomas, atenda ós fins anteriormente referidos e veña encher un baleiro longamente sentido no exercicio da profesión.

Artigo 1.

Créase o Colexio Oficial Nacional de Prácticos de Porto, que terá personalidade xurídica e plena capacidade para o cumprimento dos seus fins con suxeición á lei.

Artigo 2.

1. O Colexio Oficial Nacional de Prácticos de Porto agrupará tódolos profesionais con nomeamento de práctico expedido polas autoridades competentes. Así mesmo, integrará aqueles prácticos que estean en posesión do título de práctico de número de porto e práctico de porto de España e tódolos prácticos de atracadas, outorgados en concesión.

2. Para exercer legalmente a profesión, será requisito indispensable estar incorporado ó Colexio e cumprir os requisitos legais e estatutarios esixidos pola Lei de colexios profesionais e demais normativa que, como prácticos profesionais, lles for de aplicación.

Artigo 3.

O Colexio Oficial Nacional de Prácticos de Porto relacionarase coa Administración xeral do Estado a través do Ministerio de Fomento e, no sucesivo, con aquel que teña atribuídas as competencias na materia.

O dito ministerio terá a capacidade de convocalo Colexio Profesional para participar nos consellos ou organismos consultivos da Administración que considere oportunos.

Disposición transitoria primeira.

O ministro de Fomento, por proposta da Federación de Prácticos de Porto de España, aprobará os estatutos provisionais do Colexio, que regularán, conforme a lei, os requisitos para a adquisición da condición de colexiado que permita participar nas eleccións dos órganos de goberno, o procedemento e o prazo de convocatoria das mencionadas eleccións, así como a constitución dos órganos de goberno.

Disposición transitoria segunda.

Constituídos os órganos de goberno colexiais, segundo o establecido na disposición precedente, aqueles remitiranlle ó Ministerio de Fomento, no prazo de seis meses, os estatutos a que se refire a lexislación vixente sobre colexios profesionais. O citado ministerio someterá á aprobación do Goberno os mencionados estatutos. A citada aprobación deixará sen efecto os ditos estatutos provisionais.

Disposición derradeira primeira.

Facúltase o ministro de Fomento para dicta-las disposicións necesarias para a execución desta lei.

Disposición derradeira segunda.

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 14 de novembro de 2002.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

22191 *REAL DECRETO 1163/2002, do 8 de novembro, polo que se crean e regulan as especialidades sanitarias para químicos, biólogos e bioquímicos.* («BOE» 274, do 15-11-2002.)

Os reais decretos 127/1984, do 11 de xaneiro, e 2708/1982, do 15 de outubro, sobre a obtención do título de médico especialista e farmacéutico especialista, supuxeron a consolidación dun sistema de formación sanitaria especializada, acorde coas esixencias comunitarias e co nivel de formación que é esixible ós que exercen a súa profesión en áreas de actividade directamente relacionadas co dereito á protección da saúde, reconecido polo artigo 43.1 da nosa Constitución.

O carácter multiprofesional de determinadas especialidades, xunto con novas situacións derivadas da evolución do sistema sanitario e a súa adecuación ás pautas establecidas pola Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, determinan que, a partir da década dos oitenta, se fose posibilitando que nas convocatorias anuais para a selección de especialistas en formación participasen licenciados en química, bioloxía e bioquímica, ós que se lles ofreceu a posibilidade de adquiriren unha formación especializada, seguindo os mesmos programas formativos cós establecidos para médicos e farmacéuticos, aínda cando esta non conducise á obtención dun título oficial de especialista.

A experiencia adquirida desde que se iniciou este proceso foi positiva e aconsella a creación dos títulos oficiais destas especialidades sanitarias para os licenciados universitarios anteriormente citados, sen que este real decreto, que ten como finalidade crear novos títulos de especialista, implique ningunha incursión nas competencias que corresponden ás comunidades autónomas para determina-la composición dos cadros de persoal das institucións sanitarias que integran os seus respectivos servicios de saúde.

Non cabe dúbida dos beneficios que obterá o sistema sanitario coa configuración multiprofesional das especialidades que regula este real decreto, xa que, aínda cando o médico e, por conseguinte, o médico especialista siga sendo a figura central do dito sistema, a incorporación destes novos especialistas posibilitará o traballo interdisciplinar, elevando o seu nivel científico e técnico ó mesmo tempo que estimulará o enriquecemento mutuo de todos eles, como consecuencia da súa distinta formación universitaria de pregrao.

Esta favorable disposición cara á creación das especialidades sanitarias para químicos, biólogos e bioquímicos, que permitirá ó mesmo tempo regulariza-la situación dos que exerceron profesionalmente no ámbito destas especialidades sanitarias sen un título de especialista,

transcendeu dos ámbitos sanitario e docente, suscitando interese tanto nas Cortes Xerais como nos correspondentes colexios profesionais. A este respecto, o Senado, en moción aprobada o 24 de outubro de 2000, e o Congreso dos Deputados, en proposición non de lei aprobada o 28 de novembro de 2000, instaron o Goberno para crear e regula-las especialidades sanitarias de químicos, biólogos e bioquímicos, a través dunha norma con rango de real decreto.

A disposición adicional décimo sexta da Lei orgánica 6/2001, do 21 de decembro, de universidades, e o artigo 18.1 do Real decreto 778/1998, do 30 de abril, polo que se regula o terceiro ciclo de estudos universitarios, a obtención e expedición do título de doutor e outros estudos de posgrao, regulan os títulos de especialización para graduados universitarios. Estes preceptos, en relación co previsto nos artigos 40.10 e 104 da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, constitúen a base legal para a creación dos títulos de especialista regulados polo presente real decreto, os cales se obterán polo procedemento de residencia, o que implica, entre outras cousas, a acreditación de prazas docentes mediante criterios obxectivos, a avaliación de coñecementos e a existencia dun vínculo retribuído durante o período no que se imparta o programa.

Na elaboración deste real decreto foron oídas as corporacións profesionais correspondentes, os Consellos Nacionais de Especialidades Médicas e Especializacións Farmacéuticas, o Consello de Universidades e o Consello Interterritorial do Sistema Nacional de Saúde.

Na súa virtude, por proposta das ministras de Sanidade e Consumo e de Educación, Cultura e Deporte, coa previa aprobación do ministro de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 8 de novembro de 2002,

DISPŪNO:

Artigo 1. *Normas xerais.*

1. Créanse os títulos oficiais de químico especialista, biólogo especialista e bioquímico especialista nas especialidades sanitarias e para os licenciados universitarios que se citan no anexo deste real decreto.

Estes títulos de especialista serán expedidos polo Ministerio de Educación, Cultura e Deporte, terán carácter oficial e validez en todo o territorio nacional e serán necesarios para utilizar de modo expreso a denominación de especialista e para ocupar postos de traballo con tal denominación, en establecementos ou institucións públicas ou privadas.

2. O sistema de formación previo á obtención dos títulos de especialista a que se refire o punto anterior será o de residencia en centros sanitarios, con unidades docentes acreditadas para a formación na especialidade de que se trate.

3. O acceso á formación, a súa organización, supervisión e avaliación; a acreditación de centros e unidades docentes, e o procedemento para a obtención do título de especialista naquelas especialidades ás que, de acordo coa lexislación vixente, tamén poden acceder os licenciados en medicina, efectuarase, no non previsto por este real decreto, conforme o disposto no Real decreto 127/1984, do 11 de xaneiro, polo que se regula a formación médica especializada e a obtención do título de médico especialista, e normativa de desenvolvemento, respecto ás especialidades médicas nas que a formación se imparta polo sistema de residencia.

Do mesmo modo, a especialidade de radiofarmacia aterase, para estes efectos, ó disposto no Real decreto 2708/1982, do 15 de outubro, polo que se regulan